

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 1. oktobra 1888.)

(Dalje.)

Poslanec Dežman naglašá, da stroški za ljudsko šolstvo ogromno naraščajo, za prihodnje leto zopet za 10.000 gld. Umevno je torej da je poročevalec finančnega odseka, profesor Šuklje, priporočal največjo štedljivost pri izdatkih za ljudsko šolstvo posebno deželnemu šolskemu svetu. A kaj take resolucije pomagajo, saj so le akademične. Žalibog da je stanje narodnih šol jako slabo in ne ustreza niti zahtevam dežele in njenega naroda. Nikakor neče predbacivati govornik, da zadeva v tem kaka krivda učiteljstvo kranjsko, a upliva na to osobje najmerodajnejše, katero je poklicano na prva mesta v državi in katero razteza svoj upliv in a. c. kr. deželni šolski svet in tam deluje uničevalnim načinom. Deželni šolski svet ima premalo odprte oči, premalo pravega zmisa za istinite šolske potrebe dežele Kranjske, sicer bi sodil vse različne potrebe dežele Kranjske o šolstvu. Ne bil bi pregledal, kako se silijo slovenski učenci iz Kranjske v nemške šole v Beljak, Celovec in Celje, in moral bi znati, da ko bi bile šole na Kranjskem uravnane za pravi nemški pouk, ne bi stariši siliti morali svojih otrok v tuje šole z velikimi stroški, dočim bi se pouk skoro zastoj lahko vršil v kranjski domači deželi. To, pravi Dežman, baje konstatuje poročilo deželnega šolskega sveta. Še nekaj pa se zdi Dežmanu potrebno, da se konstatuje; da jako obžaluje gospod Dežman, da slovenski dijaki v gimnazijo Ljubljansko kar hrumé navzlic temu, da se je šolnina tako ogromno povišala. To neso naravni odnošaji, to ni želja po znanosti, tu gre le za to, da bi si kruh priborili ti učenci, da bi dobili penzije, (Res blag gospod je Dežman! Ali se bode on morda odpovaldal penziji kot deželni kustos? Op. por.) Dežman potem navaja Schillerja in zabavlja nadalje o velikem obisku Ljubljanske gimnazije tožeč, da povsod manka domačih močij za praktične službe. Čudno je, da realka ostane vedno skoro prazna, v deželni šoli na Grmu pa se razmetavajo deželne ustanove beračem tako rekoč siloma na vrat. Kadar pa gre za stavbinske službe, za tovarniške službe, nikjer ni domačih močij, celo gozdni nadzorniki nižje vrste klicati se morajo z tujega. Sili se v Kranjski le neka navidezna, takozvana inteligencija in veliki poset gimnazije Ljubljanske se je le mogel doseči, da so se otvorile slovenske paralele, kjer ni bilo treba znanja nemškega jezika, kar se je prej vsaj deloma zahtevalo in tako so duri in vrata na široko odprli prenapolnjenju srednjih šol. Kakor so pa naše kranjske šolske razmere po mnenji Dežmanovem žalostne, še žalostnejše se mu zdi, da se nahaja mej slovenskimi državnimi poslanci reformatorjev, ki hočejo celo urediti šolstvo na Koroškem, in ki priporočajo slabo šolstvo na Kranjskem v posnemo na Koroškem. (Smeh). No ugovori kmetijskih slovenskih občin koroških baš neso taki, da bi jih slovenski državni poslanci utaknili za zrcalo, a užalo stiti mora, kakor misli g. Dežman, vsakega Kranjca, da kranjski državni poslanci, ki niti pojma nemajo za njih domače slabo (!?) šolstvo, hočejo luč svoje pedagogike nositi v sosedno Koroško. (Glasen smeh in oporekanje.) Dežman pravi, da zmatra kot svojo sveto nalogo, da takemu postopanju kranjskih državnih poslancev odločno oporeka, ker postopanje kranjskih državnih poslancev vznemirja prijateljske razmere s sosedno koroško deželo, kranjsko ljudstvo

pa istega nikakor ne odobrava, ker je njemu le škodljivo. (Jednoglasni klici: Ni res! Ni res! Laž!)

Poslanec dr. Vošnjak: Da se bode pri razgovoru o proračunu normalno-šolskega zaklada pela od nasprotne strani stara pesen, to je vedel vsak. Čudno se govorniku le zdi, da je prvi govornik nasprotne strani, toliko pretiraval, kar je deklariral o potlačnem, na tla vrženim nemškem narodu in jeziku na Kranjskem, tega gotovo sam ne verjame. Dokazov vsaj ni navel nikakešnih. Ako želé Slovenci upeljati svoj materni jezik, ravna jo popolnoma pravilno, skrbje pa tudi za pouk drugega deželnega jezika, česar Nemci nikjer ne store. Naše načelo je in ostane, da se ima vsak narod izobraževati na podlagi svojega materne jezika. Tega stališča bode se narodna stranka deželnega zbora in slovenskega naroda v obče vsekdar tesno držala in ne bode ni najmanjše umaknila se s tega stališča. Ako poslanec Dežman trdi in toži, kako slabo je s slovensko omiko, potem pravi govornik, mora mu pač reči, da je dvajset let tako rekoč prespal. V tem času, katerega Dežman poznati neče, dvignil se je slovenski narod mej vrsto kulturnih narodov (Dobro! Dobro) in gotovo častno je njegovo delovanje v vseh strokah uma in umetnosti. (Dobro! Dobro!) Ako se pa sklicava Dežman na nezadovoljno prebivalstvo v kranjski deželi, odgovarja mu dr. Vošnjak, da vse naglašano kranjsko prebivalstvo, katero ni s postopanjem slovenskih kranjskih poslancev zadovoljno, spravi se lahko v prostore Ljubljanske kazinske restavracije in še ista ne bode polna. (Klici: Res je!) Slovensko ljudstvo je popolnem zadovoljno s postopanjem svojih slovenskih državnih poslancev, o tem nemajo poslanci niti najmanjšega dvoma. Ako Dežman naglašá, da se slovenska deca pošilja v ljudske šole na Koroško in v Celje, dvomi o tej trditvi dr. Vošnjak in bi le želel, naj navede Dežman tudi številke učencev. Saj se nasprotno tudi godi, da se pošiljajo Korošci v Ljubljano na ljudske šole, da se ondu nauče slovenski in vsekako je to navadno na jezikovnih mejah in bilo običajno prejšnja leta še bolj ko sedaj. Če vitez Gutmanstahl toži, da se na kmetijski šoli na Grmu ni uvel pouk nemškega jezika, bodi mu povedano, da se je ravnala deželna odbora večina le po zakonitih predpisih državnih ustanovnih postav, da se nikdo ne sme siliti učiti se tujega mu jezika. Vender pa je deželni odbor kranjski skrbel za neobligatni pouk nemškega jezika na tej šoli. Dr. Vošnjak izjavlja, da ne zmatra nemščine na takem zavodu, kakor je kmetijska šola na Grmu, za neobhodno potrebno, a čudno se mu zdi, da vitez Gutmanstahl izzivlje državo, katera daje podporo za šolo, na kateri se ne uči nemški jezik. Kako pa, da je pozabil na Maribor. Tam je kmetijska šola ustanovljena zgolj za slovenski štajler. Učni jezik, pa je le nemški in slovenski jezik niti kot učni predmet na tej šoli ni, dasi velika večina učencev niti drugega jezika ne zna, ko slovenskega in daje država podpore za to šolo 2500 gld. Nemški jezik sploh ni privilegovanih doslej v Avstriji, njemu je vsak drugi jezik v Avstriji jednak in to je utemeljeno v državnih zakonih. Če Dežman toži, da je letos upisanih do 900 učencev na Ljubljansko gimnazijo in mu je zato srce teško, mu dr. Vošnjak odgovarja, da so blaženi časi, ko so le Nemci imeli privilegij, da so se vsprejemali v javne službe in prej v šole, davno že ponehali. Slovenec v Kranjski, kakor nikjer drugod, neče biti več inferioren, on hoče imeti jednake pravice na Kranjskem, kakor takozvani Nemci. Ako se konečno sklicuje Dežman

na proteste iz Koroške zoper slovenske ljudske šole, je to mala tolažba za gospode na nasprotni strani, vse kaj drugega pa je, da raste slovensko nautušanje na vse strani, da se množe hvala Bogu, podružnice slovenskega šolskega društva sv. Cirila in Metoda ravno na Koroškem na veliko veselje vseh Slovencev. Slovenski poslanci se ne bodo po oporekanji nasprotne strani nikdar dali begati, oni bodo, pravi dr. Vošnjak, mej glasnim odobravanjem narodnih poslancev, svoje šole tako uravnali, da bodo na korist dežele Kranjske in na korist slovenskega naroda. (Dobro! Dobro!)

(Dalje prih.)

Deželni zbor goriški.

(V. seja dne 25. sept. ob 5^{1/2} uri popol.)

Preberé se zapisnik prejšnje seje v slovenskem in potem v italijanskem jeziku ter se potrdi brez opombe. Deželni glavar naznani, da je vlada predložila načrt postave, po kateri bi se uredila odškodnina za poučevanje krščanskega nauka v ljudskih šolah, oziroma po kateri bi se nastavljali in plačevali kateheti na ljudskih in meščanskih učilnicah. Dalje naznani razne prošnje za podporo, ki so na novo došle. Mej njimi je prošnja ustava sv. Alojzija v Gorici, pleteničarjev v Foglianu, odbora v prospeh tramvaja na par v Furlaniji in dijakov raznih vrst. Občina Vedrijan in Krásno v Brdih prosi podpore za občinsko cesto in premembo dosedanje deželne postave o vzdrževanju cest. Odsotna sta bila dr. Venuti, ki se je izgovoril z boleznijo, in baron Locatelli, kateremu so branila druga opravila, da ni prišel v zbor.

Predno preide deželni zbor k dnevnemu redu, dobi besedo dr. Rojic ter prebere dolgo interpelacijo na visoko c. kr. vlado o Goriški bolnišnici usmiljenih bratov. Stavljena vprašanja, v interpelaciji pojasnjena in utemeljena se glasé:

1. Ali ima javna bolnišnica usmiljenih bratov v Gorici od c. kr. namestništva potrjene statute, kakor to zakon zahteva, in od kedaj?
2. Če jih ni imela, zakaj je pustila visoka c. kr. vlada bolnišnico toliko let brez njih?
3. Ali je s to bolnišnico res združena tudi javna norišnica, kakor je to oskrbnništvo navajalo vsa leta do 1887?
4. Ali ima norišnica statute potrjene od c. kr. ministerstva notranjih zadev?
5. Ako norišnica ni javna niti privatna, zakaj je visoka c. kr. vlada dovolila, da se ljudstvu naznanja kot taka?
6. Ima li norišnica psihijatra in to bodisi, da je javna, privatna ali pa celo samo odsek, imajoč jako veliko število oskrbovalnih dni?
7. Kdo je zdravil blazne do ušteví leta 1883?
8. Ali hoče visoka c. kr. vlada postopati proti oskrbnístvu zavoda usmiljenih bratov po § 84. kazensko-postopnega reda?
9. Zakaj dopušča visoka c. kr. vlada, da slavno oskrbnístvo v svojih poročilih navaja drugačne takse, kakor jih je visoko c. kr. ministerstvo potrdilo?
10. Zakaj dopušča c. kr. vlada, da se slavno oskrbnístvo ne ravna po taksah, določenih po c. kr. ministerstvu?
11. Zakaj ni visoko c. kr. namestništvo v odloku od 15. junija t. leta, števí 9384/IV naznanilo, katere pritožbo so bile popolnoma neosnovane in katere so bile vsled že izvršenih poprav odstranjene?
12. Zakaj ne oskrbuje slavno oskrbnístvo brezplačno 27 bolnikov na dan na podlagi dotične ustanove?
13. Ali je vzela visoka c. kr. vlada na znanje tudi vse druge napake, razvidne iz poslanih jej planov in dokumentov?
14. Kako je to, da ni visoko c. kr. ministersvo notranjih zadev že odvzelo bolnišnici usmiljenih bratov naslova javnosti?

Deželni glavar izroči interpelacijo vladnemu zastopniku baronu Rechbachu, ki obeča, da jo predloži visoki vladi. Za tem se prestopi na dnevni red ter se vsprejme načrt postave, po kateri se razdelé občinska zemljišča na Majnici pri Fari. Na to sledijo poročila finančnega odseka o računu deželnega zaloga ter depozitov in tujega denarja za leto 1887; dalje poročila o računih za leto 1888 in o proračunih za leto 1889 naslednjih zalogov: za ranjene vojake, glavnega zaloga za uboge, zemljiščno odveznega zaloga, gospinskega zaloga in zaloga Wendenbergovih štipendijev, ki se potrdijo po odsekovem nasvetu. V imenu istega odseka poroča dr. Maurovich o prošnjah Aleksandra Chiadesa, deželnega arhivarja (ki spravlja, ureja in varuje uradna pisma), Antona Planisciga, II. asistenta v deželni pisarni, in Antona Mreuleta, asistenta pri deželni računariji, katerim se zviša plača od 600 na 700 gld. z 10% draginjsko priklado od 1. januarja 1889 naprej.

Cestnim odborom, ki so prosili podporo za razne skladvne ceste, dovoli se podpora v naslednjih zneskih: Tolminskemu 1800 gld., Sežanskemu 800 gold., Gradiškemu 1000 gold., Komenskemu 800 gld., Bolškemu 800 gld., Goriškemu 2000 gld., Ajdovskemu 500 gld. Prošnje za podporo občinskim cestam se potem zavrnejo; prošnji občin Romans in Villesse odstopita se deželnemu odboru, da jih priporoči visoki vladi, ki naj bi pomagala popolniti jezove ob Teru in Idriji (Judrio).

Prošnja Šmartinskega županstva za podporo radi slabe letine; Josipa Hobana, bivšega učitelja, za višjo pokojnino; Pavline vdove Rubbia v Gorici za podporo; Elizabete Bonavia za povrnitev pogrebnih stroškov po njeni sestri, bivši učiteljici v Trziči; in ugovor nekaterih posestnikov hiš proti prehranjenju blaznih v ženski bolnišnici ob Dunajski cesti se zavrnejo. Nasprotno dovoli se Jožefi, vdovi po r. Jarneji Radizza, podpore 40 gld.; Katarinini Planiscig, vdovi po ranjem deželnem obhodniku, 25 gld.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. oktobra.

Deželni zbori bodo zborovali do srede t. m. Češki in gališki deželni zbor se pa baje ne bodeta zaključila, temveč le odložita zborovanje, da je nadaljujeta po božiči. Državni zbor snide se nekda 20. oktobra.

Dne 14. oktobra 1848. leta je dr. **Smolka** bil prvi pot prevzel predsedstvo avstrijskega parlamenta in se mu bodo letos povodom štiridesetletnice od več stranij priredile ovacije.

Ker ni upanja, da bi se osnovalo **katoliško vseučilišče**, hoče baje več članov solnograškega vseučiliškega društva zahtevati svoje doneske nazaj. Če je to res, bode društvo v kratkem prenehalo.

V **gališkem** deželnem zboru predlagal je grof Micelski, da se osnuje kmetijska fakulteta na Krakovskem vseučilišču. Njegov predlog se je izročil kmetijskemu odseku. Sedaj v Avstriji še ni nobene kmetijske velike šole s slovanskim učenim jezikom, zato moramo odobravati ta predlog. Komu se bode morda čudno zdelo, da se z vseučiliščem spoji kmetijska šola, a take fakultete so že na nekaterih nemških vseučiliščih.

Dolenjeavstrijskemu deželnemu zboru predložil se bode načrt zakona, da se odpravi volilna pravica žensk za deželni zbor izimši veleposestvo. Dosedanji volilni zakon v tem oziru ni bil dovolj jasan in se je različno tolmačil, tako da se ni vedelo, ali naj se ženske uvrste v zapisnik volilcev ali ne.

Hrvatski ban sedaj potuje po Zagorji in vladni listi objavljajo dolga poročila, kako ga narod povsod z veseljem vsprejema. Dosedaj je vlada v Zagorji imela le malo zaupanja, a zadnji čas se je pa, če je verjeti vladnim glasilom, stvar drugače obrnila. Posebno mali plemiči so se sprijaznili z vlado in so najboljše podpora banova.

Vnanje države.

Ruski finančni minister Višnegradski misli obdačiti one, ki so po zrebu oproščeni vojaške službe. Ta davek bi donasal nad tri milijone. Ruske finančne in narodno gospodarske razmere se boljšajo. Žita se je veliko pridelalo in se bode tudi lahko spečalo, ker letos niso v severni Ameriki toliko žita pridelali kot prejšnja leta. Kiruskemu papirnemu rublju stoji tako visoko, kakor že davno ne. Dočim je pred malo meseci bil kurs rublju jedva 1 gld., je sedaj že 1 gld. 30 kr.

Nemški cesar pride 11. t. m. v Rim. Na kolodvoru ga bodo vsprejeli **italijanski** kralj, kraljevič naslednik, princa Amadej in Toma, v Kvirinalu pa kraljica, vojvodinja mati Genuška, princesinja Leticija, in mlada vojvodinja Genuška. Cesar ostane v Rimu osem dni.

Budgetna komisija **francoske** zbornice in vojni minister sta se sporazumela. Poslednji je dovolil, da se vojni budget še nekoliko pomanjša. Pomorski minister se pa nikakor ne more sporazumeti s komisijo. V nobeno daljše pomanjšanje svojega budgeta neče več dovoliti, komisija pa hoče vsekakor pomorski budget pomanjšati še za 6 milijonov. Sicer pa budgetni komisiji ni toliko za stvar, le spodkopala bi rada vlado, kar se jej morda tudi posreči. Ko bode Floquet zbornici predložil revizijo ustave, pokazala se bodo v zbornici gotovo tako različna mnenja mej republikani, da se vlada ne bode mogla obdržati. Najbrž pride Ferry na krmilo, ki se pa zopet ne bode dolgo držal.

Dopisi.

Iz Šmarija pod Ljubljano 1. oktobra.

[Izv. dopis.] Veselega spomina ostal bode 30. dan septembra za našo občino. Praznovali smo i mi 40 letnico vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. Kako da je ljudstvo naudušeno za slavno habsburško rodovino, pokazalo je pri tej priliki. Vse, staro in mlado, pričakovalo je nestrpnost tega dne. Že predvečer okrasili so hiše z zastavami, na holme pa nanosili drv in šare za kresove. — Prišel je zaželjeni trenotek in podali smo se na Razdrto, kjer je bil ob polu 9. uri vsprejem gostov. Na to pomikal se je sprevod v Šmarije v tem redu: Trije požarni brambovi na konjih z zastavami v rokah, isto tako trije fantje v narodni noši; za njimi šolska mladež in gg. učitelja s šolsko zastavo ter 35 parov belo opravljenih učenk; Ljubljanska mestna godba in oddelek domače požarne brambe; dekleta v narodni noši, mej njimi 6 v „avbah“; slavnostni odbor, udje krajnega šolskega sveta in odborniki Šmarijske občine; Ljubljanska in Bizoviška požarna bramba z zastavo. Zaključili pa so sprevod oddelek domače požarne brambe in mnogobrojna množica ljudstva. — Ob 10. uri govoril je izvrstni govor preč. g. Ivan Toman, župnik nemškega reda, in na to daroval slovesno sveto mašo z asistenco. Po sv. maši zapela se je zahvalna pesem. Mej sv. mašo pel je moški četverspev in mešani zbor pod vodstvom g. Zormana prav pohvalno. — Krasno je bilo videti defilovanje društev in šolske mladeži mimo gosp. c. kr. okrajnega glavarja v istem redu, kakor je bil sestavljen sprevod. — Po defilovanji podala se je deca v okrašeno šolsko sobo, kjer je g. okrajni glavar v spremstvu g. cesarskega svetnika Murnika in njegove mil. gospe ter članov okrajnega šolskega sveta v kratkih potezah načrtal dolžnosti podložnikov do svojega vladarja in končal s trikratnim slava-klicem, na kar je šolska mladina zapela naudušeno cesarsko himno. Na to deklamovali so otroci in mala učenka Jožefa Potokar je po krasno sestavljenem in dobro govorjenem pozdravu izročila g. okrajnemu glavarju lep šopek. Razdelila se je mej učence knjižica „Naš cesar“ in mladina spustila domov, ker je bila že mej letom v ta namen pogoščena. Drugi pa smo se podali mej pokanjem možnarjev in spremljevanjem godbe na slavnostni prostor v Škofeljico. — Pri obedu bilo je 56 udeležencev. Prvo napitnico govoril je župan g. Vinko Ogorelec in napil Nj. Velečastvu cesarju. Sledila je cesarska himna in pokanje topičev. Za tem zahvali se g. okrajni glavar za napitnico. Predno je bil obed končan, naznani predsednik slavnostnega odbora, da je oficijalni del minul, na kar so se vršile še druge napitnice. — Slavnostni govor pri popoldanski veselici govoril je gosp. cesarski svetnik Ivan Murnik. V dobro premišljenih in prav v srce segajočih besedah razložil je skrb in dobroto presvetlega cesarja za vse svoje podanike. Ljudstvo je strmé poslušalo in prepričani smo, da je marsikateri imel rosne oči. — Deklamovali sta tudi dve gospodični v narodni noši in jedna izročila je v imenu Šmarijskih deklet krasen šopek g. okrajnemu glavarju. Gospod okrajni glavar se zahvali za dar in opomni, naj bodo vedno vrle narodnjakinje in kot poštene soproge in matere naj izreajo svoje otroke v vedni ljubezni do cesarja. — Pričela se je potem tombola, pri kateri je bilo dovolj smeha in zabave. — Zvečer bila je baklada na čast g. okrajnemu glavarju. Šla so vsa društva iz Lanišča pred hišo g. župana na Škofeljico, kjer je bival g. okrajni glavar, in Šmarijski pevci zapeli so štiri pesni. Baklade udeležilo se je nad 100 nosilcev bakelj in lampijonov ter zažgalo se je 38 kresov po fari. — Ljudstva privrelo je prav obilo od vseh stranij in čudilo se je krasni razsvetljavi in umetnemu ognju, ki se je mej petjem zažigal. — Pozno zvečer smo se razšli s srčno željo, da bi dal Bog presvetlemu

vladarju še mnogo mnogo let srečne vlade in da bi se čez deset let zopet snidili, ko bode praznovanje petdesetletnice.

Iz Litijske okolice 29. septembra. [Izv. dop.] V „Laibacher Zeitung“ z dne 27. t. m. je bilo čitati poročilo, kako se je vršila slavnost v proslavo 40 letnega vladanja našega presvetlega cesarja, katero je praznovala Litijska občina.

Opis te slavnosti je bil dobro sestavljen, samo to si ne vem tolmačiti, zakaj poročevalec tudi vas Gradec kaj omenja, katera s to slavnostjo nobene dotike ni imela.

Poročevalec pravi mej drugim, da se je mej razsvetljavo sprevod z godbo na čelu pomikal skozi Litijo v Gradec pred poslopje c. kr. okr. glavarstva. To je čisto kaj novega. Do zdaj smo bili vsi — menda tudi „Laibacher Zeitung“ te misli, da je okr. glavarstvo v Litiji, ne pa v Gradci (Grazdorf.)

Tudi se v tem poročilu čita, da je bila omenjena vas briljantno razsvetljena. To pa ni tukaj nič znano. Tudi ni drugače mogoče, ker omenjena vas ima razen par hiš, le hišice in kočje, katere se pa iz Litije še ne vidijo ne. Razsvetljeno je bilo res lepó poslopje okr. glavarstva Litijskega, ter hiša v Ribčah, v kateri stanujeta gg. Zublin in Schwarz, to so namreč hiše onkraj mostu pri Litijski železniški postaji.

Kako se je v uradni list ta pomota, da je okr. glavarstvo v Gradci (Grazdorf), ne pa v Litiji, pritihotapila, mi ni znano. Upam saj, da ni bila s s tem kaka šala ali drugače rečena burka storjena, ker da bi gotovo ne bila na pravem mestu.

Slavnemu vredništvu „Sl. Naroda“
v Ljubljani.

Na podlagi § 19. tiskovne postave izvolite sprejeti v prihodnji list „Sl. Naroda“ naslednji popravek dopisa: Iz Litijskega okraja dne 22. septb. v Slov. Narodu št. 219 —:

1. Ni res, da bi bil jest sam ustavil voz, ko sim bil vzel poslanca režiške občine. Vozu naproti je prihitel poslanec Humer in potem g. učitelj, vsled tega je hlapec vstavil voz.

2. Ni res, da bi bil jest prošnjo za sv. mašo povodom 40 letnice koj s kratka in odločno odbil. Na izraz g. Humera: „Möchten Herr Pfarrer selber kommen, die Leute werden gut zahlen“ —, na jako netaktno izjavo g. učitelja o slavnosti blagoslovljenja šolske zastave in na pretenje, da idejo v Ljubljano ter me razglasijo po časopisih, sim rekel, da me take obljube ne motijo ter se pretenja ne bojim, tedaj izvanredne službe božje v cerkvi sv. Jurja ne bo.

3. Ni res, da bi bil kdaj z eno roko deržet monštranco, z drugo delil zaušnice. Veliko soboto t. l. sim moral odstraniti iz stopnic cerkvenih pijanega iz župnije Št. Gotardske, ki je ostentavno pobožnost procesije motil.

4. Ni res, da bi bil jest besedice vedil, kdo bo vodil godbo pri namenjeni slavnosti, ali da bo kdo veleval igrati: Wacht am Rhein. Res pa se je prej že grozil g. B... kako je potrebno posvetiti Zagorskim nemčurjem.

5. Ni res, da bi morala dobivati politična oblast vse vradne stvari potom ordinariata. Vradna tekoča številka t. l. je pri meni zdaj 131, in ne ena teh vradnih reči ni došla c. kr. oblastnjam potom ordinariata.

6. Res pa je da mož iz Šemnika — tuje župnije, če tudi po sporočilu dopisnikovim še tako spoštovani, nima pravice vtikati se surovo v določeni red božje službe in premoženja pri cerkvi sv. Jurja. Zato sim moral njega in druge pred kakovimi 12. leti že, strogo zavrniti.

V Čemšeniku 26. septembra 1888.

Fr. Rome, župnik.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Izredna seja dne 2. oktobra.)

Navzočnih 25 mestnih odbornikov. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje odbornika I. Hribarja in prof. T. Zupana. Župan potem naznanja, da je povodom rojstvenega dne cesarjevega in imendne cesarjeviča Rudolfa in cesaričinje Štefanije naprosil deželno predsedstvo, da blagovoli sporočiti mesta Ljubljanskega najudanejše čestitke, katere so Nj. Velečastvo in Visokosti milostno vzeli na znanje. Zbor vsprejme to naznanilo z živoklici.

Dalje javlja župan, da bode dne 4. t. m. povodom imendne cesarjevega slovesna sv. maša, h kateri je deželno predsedstvo povabilo tudi mestne zastopnike, ki naj se mnogobrojno udeležijo. — Društvo „Sokol“ zahvalilo se je z dopisom z dne 18. septembra za izkaze prijaznosti povodom 25 letnice. Mesti Praga in Steyer poslala sta svoje računske zaključke za 1887.

V finančnega odseka imenu poroča odbornik I. Hribar o tem, koliko let trajaj že skleneni 100% zvišek gostiščine. Prošnja za dovolitev tega zviška vrnila se je bila mestnemu zboru radi tega, ker ni nastavljen rok, do kdaj trajaj gostiščine 100% zvišek. V dotičnem odloku bila je opazka, da ni proti zvišku na 10 let nobene ovire. Ko je župan konstatoval, da je za sklepčnost glede te točke potrebno število mestnih svetnikov (tri četrtine) prisotno, vsprejel se je jednoglasno finančnega odseka predlog: da se gostiščina za 100% zviša na 10 let ter v tem zmislu predloži prošnjo deželnemu zboru kranjskemu.

O novem mestnem posojilu za zgradbo vodovoda poroča dr. Tavčar. Ker je to poročilo jako jedernato in zanimivo, bomo je priobčili „per extensum“. Za danes naj sledi tukaj samo predlog, ki slove:

Slavni mestni zastop naj sklene, da se ima za mestno občino Ljubljansko v pokritje stroškov novega vodovoda najeti posojilo v znesku 500.000 gl.; mestnemu magistratu se naroča, da ima pri deželnem zboru izprositi dotični deželni zakon, s kojim se dodeli mestni občini za to posojilo potrebno poštavno privoljenje, in tudi privoljenje, da se v njega varstvo sme oddati v poroštvo in oziroma v zastavo vse tisto občinsko premoženje, v kolikor ni že zastavljeno v varstvo loterijskega posojila.

Podžupan V. Petričič priporočal je v daljšem govoru na podlagi obširne, po njem izdelane spomenice, da bi se vzel na posodo cel milijon, ker čakajo mestne občine še jako velike investicije, zlasti kanalizacija. Odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je proti posojilu v znesku jednega milijona. Vprašanje gledé kanalizacije še ni dozorelo, saj se v tej zadevi še ni prav nič storilo. Za kanalizacijo treba preiščevati in pripravljati več let. V Pragi se že več let bavijo s tem, jednako v Linzu. Tudi v tem oziru še ni nikacega „Mustersistem“-a. Vrh tega je kanalizacija v mestnih delih okolu grada neizvedljiva.

Poročevalec dr. Tavčar pravi, da bi po na ravni logiki ne bilo umestno, vzeti kar cel milijon na posodo, kajti slabo gospodarstvo bi bilo, denarja iskati, potem ga več let v blagajni nalagati v državnih papirjih. Za sedaj ne potrebujemo več, kakor pol milijona, ko je poročevalec zavrnil še druge razloge, ki so se bili navajali za večje posojilo in se je tudi odbornik dr. Staré izrekel v istem zmislu, bil je podžupana Petričiča predlog odklonjen, potem pa finančnega odseka predlog vsprejet soglasno.

Domače stvari.

— (Iz Poreča) se nam piše: Kakor Vam znano, došel je namestnik Pretis on dan v Poreč pobatati se z Vidulichem, kateri je torej zopet deželni glavar. „Komedijski podloncem“. Včeraj je bila VI. seja. Vidulich zasel je predsedniški stol pozdravljen od večine in galerije z dolgotrajnim ploskanjem. Poslanci predšine mirno sedeli. Izjavil je, da je končana predsedniška kriza, ker so po težkoče popolnem poravnane. Potem prvo čitanje vladne predloge zakona o katehetih. Odobrenje šolskega proračuna za 1889. Za tem obravnaval se je proračun deželnega zaklada za 1889. Spinič govoril v generalni debati. Dokazoval, od kedar so Hrvati v Istri ter odločno obsojal zatiranje slovenskega življa. Izjavil v imenu manjšine, da ta ne bode glasovala za proračun, ker ga takej upravi dovoliti ne sme. Mej njegovim govorom na galeriji tuljenje, ropotanje. Psi so pripeljali gori ter ga mučili, da jim je pomagal. Predsednik sicer opominja galerijo, a brez uspeha, kajti videlo se je, da je vsa naročeno. Galerija natlačena polna. — Ko je dr. Volarič govoril, ponavljalo se je ropotanje. Rekel je, da bi on podpisal program Dunajske vlade, da pa je Tržaška popolnem zvezana z našimi sovražniki. Na to ga je — (proti pravilniku — pretrgal vladni zastopnik, ker da ne dopušta, da bi se vlada razžalila. Vsled tega odšel je predsednik dr. Volarič besedo. Dr. Laginja potem predsednika pozival, naj skrbi za mir na galeriji. Ta osorno odvrnil, da on ne bode vsakemu

posebej odmeril, kako naj stopa, kadar po galeriji hodi!

— (Dr. Jan Podlipný,) voditelj čeških Sokolskih odposlanstev k petindvajsetletnici Ljubljanskega „Sokola“, poslal je danes starosti Iv. Hribarju sto goldinarjev s prošnjo, naj jih izroči „Sokolu“ kot donesek njegov za sezidanje društvene telovadnice. — Zopet dokaz bratovske ljubezni češkega naroda do nas.

— (Šišenska občina) praznuje danes zvečer in jutri 40 letnico vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. Ker je vreme jako ugodno, upati je prav mnogoštevilne udeležbe.

— (Občina Šišenska, združena s tri-razredno ljudsko šolo, čitalnico in požarno brambo) priredi slavnost v proslavo 40-letnega vladanja Njega Veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. jutri v četrtek dne 4. oktobra 1888. l. v Šiški. Vspored: 1. Dne 3. oktobra na predvečer: Zvonenje in streljanje s topi, ob 7. uri zvečer razsvetljava vasi in mirozov z godbo. 2. Na dan slavnosti dne 4. oktobra ob polu desetih vsprejem in pozdrav blagorodnega gospoda c. kr. okrajnega glavarja. 3. Ob 10. uri slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo. 4. Po sv. maši v šolske sobi govor in razdelitev spominske knjižice in fotografij Njih veličastev. 5. Ob 1. uri banket v gostilni gospoda Janeza Kneza v Spodnji Šiški. Kuvert za osobo stane 1 gld. 40 kr. 6. Ob 3. uri popoldne na šolskem vrtu veselica; slavnostni govor. 7. Petje cesarske himne s spremljevanjem godbe. 8. Deklamacije. 9. Godba. 10. Petje. 11. Pogoščenje šolskih otrok. 12. Otroške igre. Pri banketu in šolske veselici svira godba. Slavnostni odbor.

— (Hrvatski ban grof Khuen) potuje sedaj po Zagorji. O tem potovanju čitajo se v Zagrebških listi popolnoma nasprotna poročila. Dočim „Nar. Nov.“ in Agramerica to potovanje opisujeta lik triumfalen sprevoz, javlja „Obzor“ iz Ljubljane, da hodi ondu pandur od hiše do hiše napovedavat, da mora vsakdo razobesiti zastavo, sicer ga zadene globa 5—10 gld. Dopisnik vprašuje, kako si bode prebivalstvo omislilo zastave, ko si ne morejo niti soli kupiti. — V Križevci pozdravila je bana ogromna množica, — broječa štiri osebe.

— („Delavsko izobraževalno društvo“) priredi slavnost vinske trgatve, združene s plesnim vencem, ki bode v kazinskem steklenem salonu in stranskih prostorih v nedeljo dne 7. oktobra t. l. Vspored: 1. Od 8. do polu 10. ure koncert. 2. Ugod župana, občinskega pisarja, vincark, strazarjev in čuvajev v vinograd k trgatvi v spremstvu občinske godbe točno ob polu deseti uri. 3. Objava pravil, kako postopati pri trgatvi. 4. Mej trgatvijo otvori se vinska pivnica pri „najvišjem letošnjem“. Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 8. uri. Ustopenina za osobo: Poprej kupljene ustopenice po 30 kr., pri blagajnici po 40 kr. — Godbo oskrbuje vojaška godba 17. pešpolka. — Opomnja: Ustopenice prodajejo se iz uljudnosti v glavni tobakarni (Mestni trg) in v tobakarni v Čitalniškem poslopi. Vodstvo.

— („Kmetijska posojilnica Ljubljanske okolice“ v Ljubljani) imela je sklepom tri četrt leta 1888 prometa: 297.486 gld. 32 kr. — Posojil se je dalo v tej dobi 85.481 gld. in nazaj plačalo 83.001 gld. 50 kr., stanje posojil je bilo sklepom septembra 96.852 gld. Hranilnih ulog sprejelo se je tekom tri četrt leta 37.644 gld. 5 kr., izplačalo 40.490 gld. 18 kr., stanje hranilnih ulog znaša koncem septembra 88.589 gld. 42 kr. Hranilne uloge obrestujejo se po 4½%. Posojila dajejo se na osobni in realni kredit po 5½%, oziroma 6%. Urađuje se vsak torek, sredo in soboto od 8. do 12. ure popoldne.

— (S Cola) se nam piše: Tukajšnja občina praznovala bode 40letnico vladanja presvetlega cesarja s tem, da se bode dne 6. t. m. zvečer prižgal kres, ter s topi streljalo. V nedeljo dne 7. t. m. bode slovesna sv. maša, ter popoldne šolska veselica s petjem, deklamacijami ter igro. Mej posameznimi točkami sodeloval bode tukajšnji cerkveni pevski zbor.

— (Ponudbena razprava.) Dne 6. okt. t. l. ob desetih popoldne bode v uradnih prostorih c. kr. vojaškega magacina za živež in postelje v Ljubljani javna razprava radi tega, da se oddado popravila železnih in lesenih postelj ter posteljnih desek, da se zagotovi snajenje postelj in posteljine, pranje volnenih odej i. t. d. Oddalo se bode to za dobo od 1. januarja do 31. decembra 1889, ozi-

roma do 31. decembra 1891 na pismene ali ustne ponudbe. Natančnejši pogoji zvedo se vsak dan v rečenem uradu.

— (Razpisano) je mesto revidenta pri računskem oddelku c. kr. nad sodišča v Gradcu, eventualno mesto oficijala ali asistenta. Prošnje do 16. t. m. — Na dvorazrednici v Litiji razpisano je mesto 2. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. oktobra. Cesar v spremstvu cesarjeviča, mnogo nadvojvod otvoril popoldne sadno razstavo. Kranjski oddelek mej najlepši. Cesar izrazil se o njem zelo laskavo. Kranjski oddelek sadnega semnja izboren. Cesar nagovoril tajnika Pirca, vprašal od kedar imajo Kranjci tako lepo sadje. Proti Rohrmannu zelo pohvalil njegovo prekrasno sadje. Tudi Rudolf in nadvojvoda Ludovik ogovorila Rohrmanna in ga pohvalila. Južnoštajersko sadje prekrasno.

Dunaj 3. oktobra. Cesar Viljem pripeljal se točno ob 9. uri na krasno odičeni zahodni kolodvor. Bil je v avstrijski uniformi z redom sv. Štefana in verižico reda črnega orla. Godba zasvirala nemško himno, zastava častne kompanije se je pripognila. Cesar kakor nadvojvode v pruski uniformi z redom črnega orla, položil je roko na čelado in stopil k vagonu, kjer ga je na stopnicah čakal Viljem. Vladarja sta se najživahneje objela in poljubila ter pri prvih pozdravnih besedah držala roko v roki. Viljem potem pozdravil nadvojvode, poljubil cesarjeviča, Karola Ludovika, Albrehta, dočim je cesar Reussu in Bismarcku v roko segel. Ko je obkorakal častno kompanijo, vršila se predstavljanja. Župan Uhl izražal veselje mesta Dunajskega na visokem pohodu. Vožnja na cesarski dvor bila kakor triumfalni sprevoz. V prvem vozu vozila sta se oba cesarja. Gosto natlačena množica pozdravljala z gromovitimi „hurrah!“ in mahala z robc iz oken. Ves pot z zastavami v nemških državnih bojah, z avstrijskimi in ogerskimi deželnimi zastavami okrašen. V naslednjih vozih bili so generalni adjutanti, častna konjica, nadvojvode, spremstvo. Pred dvorom proti Bellariji stal je 11. husarski polk. Na dvoru vršil se pozdrav cesarice in cesaričinje, potem pa je Viljem vsprejemal člane cesarske in ogerske ministre in dvorne dostojanstvenike. Bismarck takoj po prihodu obiskal Kalnokyja in Szögyenija.

prinaša v X. zvezku naslednjo vsebino: 1. Rádinski: Grajsko dekle. Balada. — 2. Dr. Ahasverus: V svet. — 3. Josip Ráček: Hypnotizem in njegovi pojavi. (Dalje in konec.) — 4. Slavomir: Slike iz rudarskega življenja. III. Velika nesreča. — 5. Janko Leban: Tešilo. Pesem. — 6. Anton Svetek: Spomini na okupacijo Bosne. (Dalje.) — 7. V.: Misli. 1, 2, 3. — 8. N. R.: Mojega prijatelja povest. — 9. L.-j.: Beatrice Cenci. Pesem. — 10. J. Navratil: Belokranjsko kolo. (Dalje.) — 11. Eugen Lah: Statistične črtice o kranjskem duhovništvu. — 12. Književna poročila: Andrej Fekonja: Dr. Gregor Žofej Plohel. — V. Oblak: Stapleton. Neznane prelagatelja evangelija preložena po Stapletonu v XVII. veku. Objavil A. Raič. (Ponatis iz programa vel. realke l. 1887 i 1888.) V Ljubljani 1888, 8, 122. — 13. Listek: Anton Raič f. — Bibliografija slovenska. — Pedagoški letnik. — Bajan. — Slovenska ekskomunikacija. — Kaj je Platonovo leto? — Slaven skladatelj. — Popravek.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

2. oktobra:

Pri Maliči: Urbanič iz Rzeszowa. — Jons & Herman z Dunaja. — Burghard iz Ugroza. — Kovačič iz Trsta. — Wischaich iz Zagreba. — Askurik iz Londona. Pri Slonu: Stampfler iz Prage. — Zumbusch z Dunaja. — Rechfeld, Paleš iz Gradca. — Pecher iz Toplice. — Kosmatič iz Fužin. Pri južnem kolodvoru: Coroninini iz Trsta. — Peve iz Kranja. Pri bavarskem dvoru: Osterman iz Knežaka.

Umrli so v Ljubljani:

2. oktobra: Adolf Beer, c. kr. polkovnik, 54 let, Emonska cesta št. 2, za srčno hibo.
3. oktobra: Jovana Čepelnik, sirota, 11 let, Poljanska cesta št. 30, za krvavenjem črevesa.

Tržne cene v Ljubljani

dne 3. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 55	Surovo meso,	90
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno:	25
Oves,	2 44	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	56
P. oso,	4 55	Teleče	54
Korova,	5 20	Svinjsko	54
Krompir,	2 23	Košanovo	32
Leča,	12	Pšamec	40
Grab,	13	Golob	17
Fizol,	10	Seno, 100 kila	2 50
Meslo, kgr.	1	Slama,	2 14
Mast,	70	Drva, 4 metra,	6 50
Speh frišen	60	" mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. okt.	7. jutraj	729.1 mm.	10.4° C	brezv.	obl.	3.40 mm.
	2. popol.	725.8 mm.	15.0° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	725.5 mm.	18.6° C	m. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 14.7°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. oktobra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl.	včeraj	danes
Papirna renta	81.15	81.15	81.15
Srebrna renta	82.05	82.05	82.10
Zlata renta	109.80	109.80	110.30
5% marcna renta	97.50	97.50	97.40
Akcije narodne banke	871.00	871.00	875.00
Kreditne akcije	305.80	305.80	308.10
London	121.90	121.90	121.05
Srebro	—	—	—
Napol.	9.59 1/2	9.59 1/2	9.60 1/2
C. kr. cekini	5.76	5.76	5.74
Nemške marke	59.57	59.57	59.57 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170	75	"
Ogerska zlata renta 4%	100	100	15	"
Ogerska papirna renta 5%	90	90	20	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	122	70	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	99	45	"
Kreditne srečke	100 gld.	182	75	"
Rudolfove srečke	10	—	—	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	113	10	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	227	—	—	"

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev pogreba našega nepozabljivega očeta, gospoda

ANTONA TREO,

za lepe darovane vence, gospodom pevcem za ganljivo žalobno petje izrekamo najiskrenejšo zahvalo

Žalujoča rodbina.

V Ljubljani, dne 3. oktobra 1888.

Razglas.

V zmislu §. 62. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano daje se javno na znanje, da je občinski svet v današnji javni seji sklenil prositi, da sme občina Ljubljanska:

1. Skozi deset let pobirati gostaščino še enkrat toliko, kakor je sedanja.
2. Najeti posojilo 500.000 gld.

Pritožbe zoper ta sklepa uložiti je pri podpisanim magistratu v 14dnevem zapadnem roku, t. j. do 17. dne oktobra letos.

Magistrat deželnega stolnega mesta
Ljubljane,

dne 2. oktobra 1888.

(650—1)

Ljubljanski vodovod.

Razpis ponudeb.

Dobava železnih cevij in fasonskih delov, dalje zapornic in hidrantov in konečno polaganje cevij za Ljubljanski vodovod se zaradi oddaje javno razpisuje.

Pismene ponudbe je pod naslovom: Ponudba za a) dobavo železnih cevij in fasonskih delov, b) dobavo zapornic in hidrantov, c) izvršenje polaganja cevij za Ljubljanski vodovod do uštetega 3. novembra 1888 ob 12. uri opoldne zapečateni pri mestnem magistratu oddati.

Splosni in nadrobni pogoji se dobivajo pri podpisanim stavbinskem voditeljstvu, katero je tudi vsakemu daljnemu pojasnilu pripravljeno.

Stavbinsko voditeljstvo v Ljubljani,
dne 27. septembra 1888.

(653)

Smrekar.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—29)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Potniška gostilna se dá v najem.

Hiša št. 22 v Kamniškem mestu pri Ljubljani, po domače „Pri Krištofu“, ki je že 36 let vedno dobro obiskovana, ter obeta posebno mnogo donasati, ko se bo zgradila železnica, se s l. dnem januarja 1889 na več let dá v najem.

Kaj več pové lastnica gospa J. Rotter na Kongresnem trgu (v Zvezdi) šte. 4 in iz prijaznosti g. Edvard Zanger, trgovec v Kamniku. (634—2)

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanjem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatizirana zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničuje, se izrecno svari. (615—3)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömehe, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novej mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnju: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Preselitev podjetja

in
priporočilo.

Udano podpisani usoja se p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da je preselil svojo krojaško obrt, katero je imel 8 let v Gledaliških ulicah št. 6 v

Šelenburgove ulice št. 4 (Schleinerjevo hišo).

Hkratu se zahvaljuje za zaupanje, skazano mu v starem prostoru in prosi, da bi mu ga še nadalje ohranili, kajti prizadeval se bode v vsakem oziru zadostovati zahtevam p. n. kupovalcev in naročnikov z realno in solidno posrežbo in končno opozarja na zalogo doslega tu- in inozemskega blaga.

Z veselo spoštovanjem

(642—2)

F. Cassermann.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kadar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—55)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).